

21D: República o Feixisme

written by Carles Suárez i Graells | 12 de desembre de 2017
Existeixen dues opcions al Referèndum del 21 de desembre:
República o Feixisme.

República és democràcia. República és l'esperit de l'1 d'octubre. República és la unitat popular que aquest país ha creat els darrers mesos. República són els herois del Pau Claris, els bombers, els músics a la Catedral, les veïnes de Sabadell que van foragitar l'ocupant, els estibadors, els que van guardar les urnes i els que les van protegir, els advocats, els que van resistir a Sant Carles de la Ràpita, la vaga d'estudiants, la comunió generacional a Aiguaviva o Sant Joan de Vilatorrada, les famílies fent barricades a l'Escola Industrial.

República és determinació. República són les jornades parlamentàries del 6 i 7 de setembre quan per primera vegada els representants de la sobirania popular exercien a fets consumats els drets de la majoria democràtica. República són les jornades populars del 3 d'octubre i del 8 de novembre, quan la determinació social aconseguix més poder de convocatòria, més control del territori i més efectes econòmics que passades vagues generals.

República és vida. República són els Comitès de Defensa de la República, són les Assemblees de Treballadors per a la Defensa de les Institucions Catalanes, és el Comitè d'Empresa de TV3. Són els que han resistit al 155, els que no han acatat, els que no han normalitzat la repressió. República són els que la van proclamar als carrers el 20 de setembre. República són els represaliats, els exiliats. República són els Jordis.

República és dignitat. República són els milions de persones que van deixar de ser espectadors per convertir-se en protagonistes. República són els crits de «No tenim por» i els

xiulets a l'ocupant. República és un poble que ja anticipava la deriva repressiva que vindria.

El 155 és feixisme. Només el president pot dissoldre el Parlament i només el Parlament pot destituir el president. Dissoldre el Parlament i destituir el president per altres mitjans és feixisme.

Negar el dret a decidir és feixisme. Rere el bizantí debat de legalitat i legitimitat s'amaga una posició política (compartida per mitjans i partits teòricament d'esquerres) fins a ser assumida pel marc mental de la majoria de la població espanyola: Catalunya no és una nació i, per tant, no té dret a l'autodeterminació. Negar el dret d'autodeterminació a una nació que ha mostrat democràticament i majoritària –repetidament en sondejos populars i en la sobirania parlamentària– voler exercir aquest dret, és feixisme.

Impedir una votació amb violència és feixisme. L'intent d'aturar el Referèndum de l'1 d'octubre amb violència paramilitar per impedir recollir el mandat electoral és coerció democràtica i feixisme. Només per aquest fet ja s'hauria d'haver declarat la independència el mateix dia 1 a la nit.

Una campanya electoral amb la dissidència empresonada és feixisme. Utilitzar el poder judicial per suprimir l'oposició política de forma tan arbitrària i descarada és feixisme.

L'equidistància entre el feixisme i la democràcia significa criminalitzar la democràcia i blanquejar el feixisme. No impulsar la democràcia per por a despertar el feixisme no només és covard i mesquí: és sobretot l'acceptació que no es pretén cap transformació d'impacte real i que l'única manera d'acabar amb el feixisme és la independència.

L'agenda del bloc feixista és eliminar el que ells creuen que són les causes del sobiranisme –com l'educació o els mitjans de comunicació propis– o el que creuen que són les estructures

que la fan possible –com l'autonomia financera o l'autonomia diplomàtica.

I no pararan fins a aconseguir-ho, encara que no guanyin les eleccions: mantindran el 155 per mantenir la supremacia política i usaran la *indivisió* de poders per avortar qualsevol intent d'iniciativa parlamentària pròpia.

No retornaran l'autonomia financera que, de fet, estava ja intervinguda abans del 155 gràcies al marc legal de la Llei d'Estabilitat Pressupostària del 2012. Llei, de fet, aprovada amb els vots dels mateixos que de l'1 al 10 d'octubre van pressionar acarnissadament el Govern a no recollir el mandat del Referèndum i proclamar la República amb l'excusa que les estructures d'estat (que ells mateixos s'havien compromès a tenir enllestides pel 2013) no estaven preparades.

El feixisme no es cansarà de mentir, de difamar, de criticar els mitjans de comunicació públics fins a obtenir-ne el control. Mesures d'autocensura per evitar càstigs són contraproductives: la repressió es nodreix de la debilitat i de la por.

No pararan la campanya difamatòria contra l'escola pública catalana fins a eliminar la immersió lingüística. Seguiran denunciant els professors d'adoctrinament fins a eliminar l'esperit crític i transformador que ha estat un dels valors fundacionals de l'escola catalana des de la Segona República.

Tampoc reobriran les Delegacions a l'exterior ni tornaran a contractar el personal acomiadat. Aquest cas mostra la genuïna agenda del feixisme i les conseqüències de no resistir-hi. Les revelacions de Diana Coromines de la Delegació a Dinamarca a *Vilaweb* són esgarrifoses, com la por es va apoderar dels alts càrrecs creant una espiral d'abandonaments, d'acatament i col·laboracionisme amb el 155 fins al punt d'amenaçar des de la Conselleria els mateixos treballadors que pretenien seguir amb les labors diplomàtiques. Justament quan més

imprescindible era donar la cara, defensar la proclamació de la República, internacionalitzar la implementació de les mesures feixistes a Catalunya, aconseguir suports i maximitzar el dany reputacional a Espanya.

No es pot normalitzar el feixisme i la repressió. Cal resistir al 155, evitar el col·laboracionisme, i dificultar més tancaments i acomiadaments. Blindar TV3, Catalunya Ràdio i l'ACN evitant l'autocensura, incrementant la protecció social i institucional als treballadors per garantir la professionalitat, neutralitat i presència internacional.

Que la derrota del 30 d'octubre no obligui a replegar-se en posicions de mínims ni faci oblidar els objectius estratègics: existeix encara una finestra d'oportunitat per aconseguir la secessió en l'escenari actual i Espanya està en una posició de debilitat.

La República arriba viva al 21 de desembre i l'esperit de l'1 d'octubre significarà una victòria electoral aclaparadora i una determinació de recollir, aquest cop sí, el mandat popular per derrotar el feixisme.

I al feixisme només se'l podrà derrotar amb una mobilització popular permanent en defensa de la República i amb el control sobre el territori.

I al feixisme només se'l podrà derrotar amb una ruptura amb el marc constitucional, amb fets consumats. Recuperar l'autonomia financera només és possible a fets consumats. Crear una Hisenda pròpia i operativa només és possible a fets consumats. Recuperar les Delegacions a l'exterior només és possible a fets consumats. Implementar polítiques socials d'impacte real només és possible a fets consumats.

Implementar la democràticament aprovada Llei de Transitorietat només és possible a fets consumats. Aprofitar la finestra d'oportunitat per aconseguir la independència en l'escenari actual només és possible a fets consumats.

El 21 de diciembre, República. El 22, República. El 23,
República.